

Forfatter: Udrag fra Det høie Spil

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 7.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296367146736/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Det høie Spil

Et Eventyr

To Vandringmænd mødtes en Foraarsmorgen paa en Korsvej. Den Ene var gammel og graa, den Anden var en munter blomstrende Yngling. Gubben gik krum ved sin Stav og havde en Bylt paa Ryggen; Ynglingen nynnede paa en lystig Foraarssang og havde en Cither i Haanden, hvori han af og til greb med rask og kraftig Haand, mens de spøgende Morgenviude legede med hans lysegule Lokker. »Gudsfred!« – sagde Gubben, og hvilede sig paa en Graasteen, som stod til Grandseskjæl paa Veien – »du danser syngende ud i Verden, som jeg seer, jeg lister mig saa sagtelig tilbage; Lykke paa Reisen, unge Ven! lad mig see, du kommer ligesaa lystig tilbage, naar du har seet og hørt saameget som jeg.«

»Tilbage? – svarede Ynglingen – det har jeg ikke isinde, førend jeg har været ved Verdens Ende, og der er nok langt til!«

»Rimeligviis – svarede Oldingen – du reiser vel paa din Konst?«

»Min Konst? – spurgte Ynglingen og løe – nu ja! jeg troer du har Ret, Gamle! jeg reiser paa min Konst; rigtignok veed jeg ikke saalge hvori den bestaaer; dog jo, det maa være den Konst at leve lystig; dertil har jeg stort Anlæg af Naturen. Jeg har i otte Dage, maa du vide, sat hele min Fædrearv overstyr, og agter nu at reise Verden igjennem med disse tre Dukater og denne lille Flaske Tokaier!«

»Er det din hele Formue?« – spurgte Gubben og sukkede.

»Ja vist, Gamle! drik min Sundhed før vi skilles ad! saa blive vi strax Begge lettere til Fods.«

Den Gamle tog Flasken, drak den ud til den sidste Draabe og sukkede igjen.

»Nu, vel bekomme dig, Gubbe! – sagde Ynglingen – du trængte til en Hjertestyrkning, seer jeg; nu behøver jeg ikke længer at slæbe paa den Flaske – han kastede den over Hovedet i Græsset – men hvorfor sukker du saa tit?«

»Jeg er en bedrøvet Enkemand – sukkede den Gamle – og min Datter ligger ude i mit Skovhuus og trækkes med Feberen. Gud veed,